

[Løser]

ligheder, må det være kommunen, der betaler præmien.

Spørgsmålet begrænser sig ikke til forhold i Århus kommune, men drejer sig om den ordning, der har fået navn efter Århus kommunes måde at yde hjælp til fysisk handicappede på.

Svar (6/6 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Socialstyrelsen oplyser følgende:

Ved ansættelse af hjælper efter bistanndslovens § 48, stk. 3, til pasning af stærkt fysisk handicappede personer i eget hjem er det principielt ydelsesmodtageren, dvs. den handicappede, som er arbejdsgiver, og som selv ansætter sine hjælpere, på samme måde som privat antaget hushjælp ansættes.

Ved hjælpens udmåling skal kommunen tage hensyn til ikke alene de med hjælpernes ansættelse forbundne lønudgifter, men også andre udgifter, som vedrører ansættelsesforholdet, herunder f.eks. feriepenge, ATP, fornødne forsikringer m.v.

Specielt for så vidt angår muligheden for at dække sig ind med forsikring med henblik på hjælpernes skadeforvoldelse på den handicappede eller dennes ting har forsikringsoplysningen over for Århus kommune oplyst følgende:

»Hvis den ansatte forvolder skade på den handicappede eller dennes ting ved uagtsom adfærd, kan den handicappede rette erstatningskrav mod medhjælperen. Det er ikke normalt, at arbejdsgivere gør noget sådant, og domstolene ville nok anvende en lempelig ansvarsbedømmelse, således at kravet formentlig reelt kun kan gennemføres, hvis skaden er forvoldt groft uagtsomt.

Medhjælperens privatansvarsforsikring dækker ikke ansvar for skade forvoldt under udøvelse af erhvervsmaessig beskæftigelse, og en erhvervsansvarsforsikring er medhjælperen ikke forpligtet til at tegne.«

Det er socialstyrelsens opfattelse, at en person med handicap, som efter bistanndslovens § 48, stk. 3, får dækket udgifterne til privat antagne hjælpere i stedet for at modtage hjemmehjælp eller eventuelt institutionsophold, og som derfor selv optræder som arbejdsgiver, må løbe samme risiko for hændelige uheld som andre arbejdsgivere til privat antaget hushjælp, og at det må forventes,

at hjemmet er indrettet under hensyn hertil. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Århus kommune over for socialstyrelsen har oplyst, at det ikke er almindeligt, at kommuner erstatter skade på indbo, som en hjemmehjælper ved hændeligt uheld forvolder.

Hvis en skade er forvoldt af hjælperen ved groft uagtsom adfærd, vil der kunne rettes erstatningskrav mod hjælperen som anført ovenfor.

Socialministeriet kan henholde sig til socialstyrelsens oplysninger.

Spm. nr. S 1199

Til **socialministeren** (28/5 86) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Er ministeren indstillet på, at de såkaldte Shanghaisøfolk, der har gjort tjeneste som medlemmer af Shanghai Volunteers Corps under 2. verdenskrig, kan få erstatning efter § 64, stk. 1, i lov om erstatning til besættelsestidens ofre?«

Begrundelse

Under 2. verdenskrig strandede henved 80 danske søfolk i Shanghai på grund af bombing, minesprængning, luftangreb eller anden krigshandling. De fik bl.a. inddraget deres pas af det danske generalkonsulat og måtte blive i Shanghai under urimelig dårlige forhold, hvilket for de fleste har betydet sygdom efter hjemkomsten til Danmark, fordi de ufrivilligt havde måttet opholde sig 5½ år i Shanghai.

Disse danske søfolk har ikke kunnet få erstatning efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, fordi de ikke sejlede eller arbejdede i de allieredes tjeneste.

Det viser sig nu, at 15-20 danskere var tilknyttet et korps oprettet af englænderne. Navnet på dette korps var Volunteers Corps. Korpset var under ledelse af en overordnet engelsk militærperson. Medlemmerne var bevæbnet med håndvåben og knipler.

Svar (4/6 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Som nævnt i svaret på spørgsmål nr. S 858 stillet af samme spørger er det en betingelse for at opnå erstatning efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, at den begivenhed,